

Η ιστορία μιας πέτρας

Πριν μερικές μέρες είδε το φως της δημοσιότητας ανακοίνωση της Ένωσης Αστυνομικών Υπάλληλων Ηράκλειου η οποία στοχοποιεί την Κατάληψη Ευαγγελισμού για μια επίθεση με πέτρες σε περιπολικό και τον τραυματισμό μπάτσου το βραδύ της Παρασκευής 22/3 στην οδό Θεοδοκοπούλου. Την εν λόγω ανακοίνωση ακολούθησαν άλλες ανακοινώσεις στήριξης από Ενώσεις Αστυνομικών Υπάλληλων των υπόλοιπων νομών της Κρήτης, από την Ένωση Ειδικών Φρουρών Κρήτης καθώς και από τη ΝΟΔΕ (Νέα Δημοκρατία) Ηρακλείου.

Στις ανακοινώσεις αυτές μιλάνε, αν μη τι άλλο, για γνωστούς-αγνώστους, χαρακτηρίζουν τους αναρχικούς παράσιτα για την κοινωνία που μάλιστα βρίσκουν ασυλία από κρατικούς μηχανισμούς και τέλος βαφτίζουν την Κατάληψη Ευαγγελισμού ξενοδοχείο- ορμητήριο κουκουλοφόρων που διψούν για το αίμα των κάτοικων της περιοχής.

Το κείμενο που ακολουθεί δεν αποτελεί μια προσπάθεια απολογίας για όσα έγιναν εκείνο το βράδυ ούτε και απάντηση για όσα γράφτηκαν σχετικά με το περιστατικό. Άλλωστε δεν είμαστε οι μόνοι που δεν γουστάρουμε τους μπάτσους σε αυτήν τη πόλη. Σε κάθε γειτονιά από το κέντρο μέχρι τον Αι Γιάννη κι από την Αλικαρνασό μέχρι τα Καμίνια, θα βρεις πιτσιρικάδες πρόθυμους να πετάξουν πέτρες σε ένα περιπολικό. Ιδιαίτερα τα παρασκευο-σαββατοκύριακα τα πάρκα και τα παγκάκια της περιοχής είναι γεμάτα με κόσμο. Δεν υπάρχει μόνο η Κατάληψη Ευαγγελισμού εκεί γύρω. «Γνωστοί-άγνωστοι» λοιπόν για τους μπάτσους είναι όλη η νεολαία, όχι η κοινότητα του Ευαγγελισμού.

Το παρόν κείμενο λοιπόν, είναι απλά μια υπενθύμιση για το ποιοι είναι αυτοί που μας κατηγορούν καθώς και το ποιοι και ποιες είμαστε εμείς, το ζωντανό κύτταρο της Κατάληψης Ευαγγελισμού.

Λίγα πράγματα ενάντια στη λήθη...

Όσο και να προσπαθούν να κρυφτούν πίσω από τη ταμπέλα του προσάτη του πολίτη, του εγγυητή του νόμου και της τάξης, του καλού παιδιού που θυσιάζεται για το καλό όλων μας, οι μπάτσοι και οι αγαθοεργίες τους είναι γνωστές σ' όσους δεν ενημερώνονται από τον ΣΚΑΙ: δολοφονίες πιτσιρικάδων, μεταναστών και ομοφυλόφιλων, βασανιστήρια σε Α.Τ, συμμετοχή σε κυκλώματα ναρκεμπορίου, αναβολικών, τράφικινγκ, λαθρεμπορίου όπλων ή χρυσού, διακίνηση μεταναστών, προστασία νυχτερινών μαγαζιών, στήριξη και σύμπραξη με φασίστες, ληστείες εις βάρος μεταναστών.

Αυτοί που τώρα κλαίγονται για μερικές πέτρες, εύκολα ξεχνάνε τις δολοφονικές πρακτικές των συναδέλφων τους στην Κρήτη και άλλου. Εμείς όμως δεν ξεχνάμε τη δολοφονική καταδίωξη στην παραλιακή ηρακλείου το 2013 που παραλίγο να στερήσει τη ζωή σε δύο νέους 16 και 19 χρονών, όταν μπάτσος των ΔΙΑΣ άπλωσε το πόδι και κλότσησε το μηχανάκι τους εν κινήσει. Το θάνατο του 18χρονου Μανώλη στη Νεάπολη Λασιθίου τον Ιούλιο του 2013 όταν χτυπήθηκε από περιπολικό και οι κατηγορούμενοι μπάτσοι σφύριζαν αδιάφορα για την εμπλοκή τους. Τη στυγνή δολοφονία του 22χρονου Ηρακλή Μαραγκάκη το Δεκέμβρη του 2003 στις Γωνιές Μαλεβιζίου τον οποίο πυροβόλησαν από πίσω όταν δεν σταμάτησε σε σήμα τους. Δεν ξεχνάμε τις τόσες και τόσες δολοφονίες μεταναστών στα Α.Τ. όλης της επικράτειας με πιο πρόσφατη τη δολοφονία του 34χρονου Νιγηριανού Εμπουκά στο φημισμένο Α.Τ Ομονοίας το Φλεβάρη του 2019. Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου στα Εξάρχεια το Δεκέμβρη του 2008 όταν ειδικοί φρουροί άνοιξαν πυρ σε μια παρέα παιδιών. Τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου στο κέντρο της Αθήνας από μπάτσους και νοικοκυραίους το Σεπτέμβρη του 2018.

Αυτοί που τώρα κλαίγονται για μερικές πέτρες, δεν είδαμε να βγάλουν καμιά ανακοίνωση για τους εκατοντάδες ξυλοδαρμούς και βασανισμούς από τους συναδέλφους τους μέσα στα ΑΤ σε συνεργασία με τους φασίστες της Χρυσής Αυγής. Εμείς όμως θυμόμαστε καλά τον άγριο βασανισμό, με ηλεκτροσόκ και σβησίματα τσιγάρων στο σώμα, των 15 αντιφασίστων στη ΓΑΔΑ το 2012 επειδή συμμετείχαν σε αντιφασιστική μοτοπορεία. Θυμόμαστε επίσης τον πρόσφατο ξυλοδαρμό συντρόφου στο Ηράκλειο εκδικητικά –όπως οι ίδιοι οι ασφαλίτες του φώναζαν- για τη συμμετοχή του στον αγώνα υπεράσπισης του πάρκου Γεωργιάδη.

Αυτοί που τώρα κλαίγονται για μερικές πέτρες, εύκολα ξεχνάνε πως κάθε κύκλωμα που σέβεται τον εαυτό του έχει στις τάξεις του τουλάχιστον κι ένα μπάτσο. Αντί η Ένωση να μιλάει για πέτρες και τζάμια, θα μας πει τίποτα για τα «φορτία» που κυκλοφορούν στους δρόμους του νησιού με συνοδεία των περιπολικών της; Θα μας πει τίποτα για τις εγκληματικές οργανώσεις στις οποίες κάνουν μεροκάματα τα παιδιά τους, όπως το κατασκευαστήριο του cartagon – ναρκωτικού των τζιχαντιστών (Μάρτης 2017), το κύκλωμα αναβολικών σε Αττική και Θεσσαλονίκη (Μάιος 2018), το κύκλωμα σωματεμπορίας σε Μεσσηνία και Αρκαδία (Οκτώβριος 2018) τη σπείρα λαθρεμπορίας χρυσού του Ριχάρδου (Νοέμβριος 2018) και χιλιάδες άλλες υποθέσεις;

Αυτοί που τώρα κλαίγονται για μερικές πέτρες, δεν βγήκαν να μας πούνε για τα κομπρεμί τους με τους φασίστες. Εμείς όμως δεν ξεχνάμε ότι σχεδόν όλη η ΓΑΔΗ ψήφισε Χρυσή Αυγή και ανέβασε τα ποσοστά των νεοναζί στην περιοχή της Αλικαρνασσού που ψηφίζουν οι μπάτσοι. Το βλέπουμε άλλωστε σε κάθε εκλογική διαδικασία, όπου τα ποσοστά της Χρυσής Αυγής εκτινάσσονται σε περιοχές που ψηφίζουν οι μπάτσοι όπως η ιστορική Καισαριανή που αποτελεί

πλέον το κέντρο των ΜΑΤ. Το ζήσαμε άλλωστε από πρώτο χέρι και τον περασμένο Δεκέμβρη στον Άγιο Μηνά όπου μπάτσοι και φασίστες οργάνωσαν και εκτέλεσαν από κοινού την επίθεση στην αντιφασιστική συγκέντρωση.

Οι μπάτσοι είναι δολοφόνοι.

Διαπαιδαγωγούνται στην άσκηση εξουσίας μέσω της βίας και στην παροχή υπηρεσιών στο κράτος και το κεφάλαιο, με αδίστακτη υπακοή στις διαταγές που τους δίνονται. Η βία είναι το φυσικό τους περιβάλλον. Αναπνέουν με αυτή, κερδίζουν λεφτά με αυτή, συμμορφώνουν την οικογένειά τους με αυτή. Κι επειδή γαλουχούνται σε ένα περιβάλλον όπου η βία απέναντι σε εξεγερμένους, καταπιεσμένους, εργάτες και φτωχούς παραβάτες του νόμου θεωρείται αρετή, είναι επικίνδυνοι. Αποτελούν μια από τις πιο επικίνδυνες κοινωνικές ομάδες γιατί ταυτόχρονα με την εγκληματική τους διαπαιδαγώγηση είναι νόμιμα ένοπλοι.

Το λένε και οι ίδιες οι επιτροπές που τους εξετάζουν: 110 από τους 1800 αστυνομικούς που εξετάστηκαν σε μια έρευνα στη Θεσσαλονίκη κρίθηκαν ακατάλληλοι να κουβαλάνε όπλο. Μπορούμε εύκολα να φανταστούμε τα αποτελέσματα αντίστοιχων ερευνών στην υπόλοιπη Ελλάδα. Την ίδια στιγμή οι αντίστοιχες Ενώσεις τους αντιδρούν για αυτές τις έρευνες επειδή οι συνάδελφοί τους στιγματίζονται απ' την απώλεια του όπλου τους αλλά κυρίως επειδή χάνουν το αντίστοιχο επίδομα μαχιμότητας που παίρνουν όσοι φέρουν όπλο.

Ας θυμηθούμε μερικά από τα χιλιάδες περιστατικά που «ξεχνάνε» ενώσεις όπως η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Ηρακλείου: ας θυμηθούμε την υπόθεση του μπάτσου Ζαπαντιώτη που δολοφόνησε τη σύζυγό του, το 4χρονο παιδί τους και την πεθερά του στους Αγίους Αναργύρους το Δεκέμβρη του 2017· το συνταξιούχο μπάτσο από την Κρήτη που σκότωσε και πέταξε την κόρη του στα σκουπίδια στην Αγία Βαρβάρα της Αθήνας τον Απρίλιο της ίδιας χρονιάς· τον ΜΑΤατζή που έπνιξε την 7χρονη κόρη του στον Εύοσμο το 2015· τον μπάτσο-υποψήφιο της Χρυσής Αυγής που τον Οκτώβριο του 2016 δολοφόνησε τον γείτονά του στην Πανόρμου· τον 30χρονο ειδικό φρουρό που δολοφόνησε οδηγό ταξί στην Καστοριά με το ίδιο όπλο με το οποίο είχε πυροβολήσει τον Νίκο Μαζιώτη τρία χρόνια πριν στην Αθήνα.

Δεν χρειαζόμαστε φυσικά τα εγκλήματα που τα μέλη της ΕΛΑΣ διαπράττουν «κατά παράβαση καθήκοντος» ή εκτός υπηρεσίας, για να διαπιστώσουμε την εγκληματική δράση τους. Το επάγγελμά τους είναι εγκληματικό εξ ορισμού. Ως μηχανισμός του κράτους και υπηρέτης των συμφερόντων της αστικής τάξης αποτελεί την εγγυήτρια δύναμη για τη συνέχισή του της βαρβαρότητας απέναντι στους εκμεταλλευόμενους και τους καταπιεσμένους. Νόμιμα ή παράνομα, θεσμικά ή εξωθεσμικά η αστυνομία αποτελεί την οργανωμένη κτηνωδία του κράτους. Η ίδια η ζωή σε αυτό το εκμεταλλευτικό περιβάλλον αποδεικνύει πως οι μπάτσοι ανταγωνίζονται σκληρά για το ποιος θα παρασιτησει περισσότερο εις βάρος τους προλεταριάτου.

Για την Κατάληψη Ευαγγελισμού και την κοινότητα της

Απέναντι σε αυτό το εθνοκρατικό σύστημα βαρβαρότητας και εκμετάλλευσης, στέκονται εστίες αντίστασης όπως η Κατάληψη Ευαγγελισμού. Απελευθερωμένα εδάφη απ' τα κάθε λογής σαπιομάγαζα, τις σεξιστικές και ρατσιστικές συμπεριφορές των «ελληναράδων», την τρομοκρατία της μισθωτής σκλαβιάς. Απελευθερωμένα εδάφη μέσα στις μητροπόλεις από το κράτος και τις αλλοτριωτικές σχέσεις που γεννά. Γιατί σε αντίθεση με τη ΓΑΔΗ, στον Ευαγγελισμό δεν βιοποριζόμαστε από τη βία και τη ρουφιανιά. Δεν συνεργαζόμαστε με μαφιόζους και πρεζέμπορες. Όποιος ψάχνει για ναρκονταραβέρια και «δουλειές για άντρες» ξέρει σε ποιους δρόμους και μαγαζιά της πόλης να απευθυνθεί, πάντως όχι στην Κατάληψη Ευαγγελισμού.

Στον Ευαγγελισμό 16 χρόνια τώρα χτίζεται μια κοινότητα αγώνα. Είμαστε εργαζόμενοι-ες, φοιτητές-τριες και μαθητές-τριες. Συζητάμε, οργανωνόμαστε και δημιουργούμε μέσα από τις δομές και τις συνελεύσεις μας. Στον ευαγγελισμό μπορεί κανείς να βρει μια πανσπερμία ομάδων θεωρίας, δράσης και συλλογικής επιβίωσης: αναρχικές και αντιεξουσιαστικές πολιτικές ομάδες, ομάδες αντιπληροφόρησης, αντιφασιστικές συνελεύσεις, εργατικά σχήματα, φεμινιστικές συλλογικότητες, συνελεύσεις ενάντια στον милитарισμό και τον πόλεμο, συνελεύσεις αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους, κολεκτίβες εργασίας, βιβλιοθήκη και χώρο διανομής βιβλίων, γυμναστήριο, στούντιο μουσικής και άλλους χώρους μελέτης και δραστηριοτήτων.

Η Κατάληψη Ευαγγελισμού είναι ένα ορμητήριο αλληλεγγύης για τους καταπιεσμένους. Ένας τόπος συνάντησης για τον καθένα και την καθεμία που επιλέγει να αρνηθεί την προκαθορισμένη πορεία των ζωών που μας επιφυλάσσουν και να πειραματιστεί για μια ζωή όμορφη και ελεύθερη. Η Κατάληψη Ευαγγελισμού είναι η εδαφικοποίηση της απόφασης του προλεταριάτου, να στεγάσει τις συλλογικές του επιθυμίες και να δημιουργεί πολιτικές κοινότητες ενάντια στο κεφάλαιο. Η οργάνωσή μας δεν είναι τρόπος αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου μας, είναι ο μοναδικός τρόπος να βρούμε ζωντανούς από τη καταθλιπτική βαρβαρότητα της καπιταλιστικής καθημερινότητας. Η Κατάληψη Ευαγγελισμού είναι ένα από τα πιο ιστορικά κτήρια στο κέντρο της πόλης γεμάτο ζωή και ελευθερία.

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ

από το 2002 • Θεοτοκοπούλου 18, Ηράκλειο

evangelismos.squat.gr | evangelismos.squat@espiv.net

